

Breu història dels inicis.

Escrit per Administrator

diumenge, 21 de setembre de 2008 17:17 - Darrera actualització divendres, 21 de setembre de 2012 09:43

L'any 1963 l'Ajuntament de Solsona, amb l'alcalde al capdavant, el Sr. Josep Serra Forn, va creure molt convenient iniciar els tràmits necessaris per a la creació d'un COLEGIO LIBRE DE ENSEÑANZA MEDIA DE GRADUADO ELEMENTAL MIXTO, acollint-se al Decret de 17 de gener de 1963, argumentant que "no existe en esta población ni en su partido judicial ningun Instituto de Enseñanza Media, ni centro docente particular reconocido y, por otra parte, el Ayuntamiento no dispone de medios económicos suficientes para sostener por si solos un centro de esta clase", i continuava argumentant que Solsona era cap de partit judicial i que era molt necessari tenir un bon ensenyament mitjà si volien que el seu nivell cultural i de progrés fossin a l'alçada que li corresponia i que era el que volia el govern.

Així doncs, van sol.licitar al Ministerio de Educación y Ciencia la construcció d'un Institut a Solsona i se li va concedir, com a solució eventual, pel decret de 21 de maig de 1964, la creació del Colegio Libre Adoptado de Solsona (CLA), la titularitat del qual la tenia l'Ajuntament i quedava adscrit a l'Instituto de Enseñanza Media de Lérida, autoritzant-los a impartir els quatre cursos de "Bachillerato Elemental" en dues seccions, una de masculina a les escoles de Formació Professional, i una altra de femenina al Col.legi de la Companya de Maria.

L'any 1971 l'Ajuntament va acordar l'adquisició d'una finca per a la construcció d'una escola d'EGB i d'un institut de secundària, per un preu total de "novecientas mil pesetas", ubicada a la partida de Sant Bernat.

A partir del curs 1973-1974 el CLA es va fusionar en una sola secció, que va suposar que totes les classes de batxillerat es fessin a l'Escola de Formació Professional Castellvell. L'any 1975 el CLA passà a ser Centro Homologado de Bachillerato sota la titularitat també de l'Ajuntament i amb el nom de Colegio Municipal de Bachillerato de Solsona, tenint l'alcalde la potestat de contractar els professors i deixant ben clar que el bisbat cedia les aules de les Escoles Professionals provisionalment fins que es construís l'Institut Nacional programat.

Ja feia temps, doncs, que les autoritats de Solsona amb el màxim suport popular i de tots els estaments, tant públics com privats, havien sol.licitat la construcció de l'Institut i, l'any 1974, l'Ajuntament redacta un escrit cedint "el solar de propiedad municipal del qual adjuntamos plano...lindante por una parte con el solar donde se construirà el edificio de E.G.B. y por otra, el complejo existente del polideportivo, con piscinas, pistas deportivas y campo de fútbol, cuyas instalaciones, como es natural, podrán se utilizadas por los alumnos y como complemento deportivo del Centro de B.U.P." Aquesta cessió es feia amb la condició que es construís un centre amb una capacitat mínima de 350 places i l'Ajuntament es comprometia a realitzar totes

Breu història dels inicis.

Escrit per Administrator

diumenge, 21 de setembre de 2008 17:17 - Darrera actualització divendres, 21 de setembre de 2012 09:43

les infraestructures i serveis que fossin necessaris per a l'Institut que havia de construir l'Estat.

Aquest mateix any 1974 l'Ajuntament torna a enviar una nova sol·licitud al Ministerio de Educación y Ciencia argumentant que: "la comarca de Solsona està situada en el centro geográfico de Cataluña. Extensión aproximada de 13.000 quilómetros cuadrados (sic). Caracterizada por una gran dispersión de su población en masías o casa de payés y por lo accidentado de su orografía". L'argumentació segueix amb la distància en quilòmetres des de Solsona a d'altres ciutats i també amb el cens escolar del Solsonès, ressaltant que sols comptant que un 20% dels alumnes fessin batxillerat ja n'hi hauria 308, i que segons un estudi realitzat a la meitat del Pariti Judicial un 40% d'alumnes voldrien fer-ho. La disminució de despeses familiars que comportaria la construcció de l'Institut facilitaria, doncs, que el jovent solsoní pogués estudiar.

Finalment l'any 1977 s'envia la memòria de cessió dels terrenys a l'Estat "para construcción de un Instituto Nacional de Bachillerato que contribuirá al desarrollo de la enseñanza y cultura que redundará de una manera clara y positiva en interés general". La finca cedida per a la construcció de l'institut tenia una extensió de 5.000 m² i fou segregada de la finca matriu on es construí l'escola d'E.G.B. La valoració de la finca va ser de 400.000 ptes.

L'any 1978 es va treure a subhasta les obres de construcció del centre de B.U.P. de 12 unitats i es van adjudicar a Construcciones COLOMINA S.A.

L'any 1979, amb el nou ajuntament, presidit per l'alcalde Sr. Ramon Llumà, en l'acta 25-5-79 trobem que demana la paraula "el Delegado de Cultura Señor Sampons Vidal, quien en relación con el profesorado del actual Colegio Municipal Homologado...Advierte que los contratos en numero de cinco encontrarán dificultades para se admitidos en el Instituto y si este funcionará o no en el curso próximo, y convenientemente propone que la corporación ha de tender y aspirar al logro de los siguientes objetivos:

1º Que todos los profesores que imparten las clases de BUP sean admitidos en el Instituto.

2º Garantía de que de no utilizarse las clases en el próximo cursos se continúe como hasta ahora.

Breu història dels inicis.

Escrit per Administrator

diumenge, 21 de setembre de 2008 17:17 - Darrera actualització divendres, 21 de setembre de 2012 09:43

3º Que los profesores numerarios que pasen a ocupar cargos directivos en el Instituto se sientan identificados con el país.

4º Que el Instituto se denomine Francisco Ribalta, hijo de esta ciudad".

En aquesta sessió hi ha una petita discussió sobre el nom de l'Institut, es proposa "Família Bernola", "Instituto Solsonés", "Instituto Solsona"... L'alcalde proposa que s'accepti el nom de "FRANCESC RIBALTA" i s'accepta per unanimitat.

Els objectius que proposava el Sr. Sampons es van aconseguir tots i, a mitjans de novembre, s'iniciaren les classes en el nou i flamant Institut.

En aquests anys Solsona ha canviat molt, és més oberta, dinàmica i culturalment més ben preparada. A l'Institut Francesc Ribalta han estudiat milers d'alumnes i podem dir, sense temor d'exagerar, veient el gran nombre de tècnics i llicenciats que actualment té la ciutat, que la tasca realitzada per totes les persones que han treballat i treballen en el centre han contribuït també a construir aquesta nova Solsona.

Text adaptat de l'escrit fet per la Neus Mujal i Alsina al llibre "IES Francesc Ribalta 1979/2004, 25 anys d'Institut".